

Arrest

nr. 222 669 van 14 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MAERTENS *loco* advocaat L. ZWART en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 5 november 2015 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 17 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 3 november 2015 in Duitsland (Eurodac).

1.2. Op 14 april 2016 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar oud was met een standaarddeviatie van 1 jaar.

1.3. Op 9 mei 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 15 mei 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 17/11/2015
Overdracht CGVS: 12/05/2016*

U werd, met de hulp van een tolk die het Dari machtig is, gehoord op het Commissariaat-generaal op 17 november 2017, van 14.06 uur tot 16.50 uur. Uw advocaat Louise Zwart was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger te zijn, van etnische afkomst bent u Tadzjiek en u bent een moslim van de soenitische streek. U bent in 20 jaar geleden geboren in Doh Bandi, een dorp in het district Chahar Dara van de provincie Kunduz. U ging er tot de tweede of derde graad naar school en volgde hier eveneens religieuze lessen. Uw vader werkte tot 2014 als arbeider op verschillende bouwwerven, waaronder ook op Amerikaanse basissen en de Amerikaanse ambassade in Kabul. Jullie kende hierdoor lang geen problemen, maar nadat Kunduz in handen van de taliban viel begon de taliban jullie lastig te vallen. Daarom besloot uw vader dat jullie met het gezin moesten vluchten. Jullie verlieten Kunduz in de maand mizan van het jaar 1394 (gregoriaanse kalender 23 september – 22 oktober 2015), vijf dagen na de val van Kunduz. Wanneer jullie met het gezin de grens tussen Iran en Turkije trachtten over te steken verloor u echter uw familie. U reisde hierna alleen verder naar België terwijl uw familie nog steeds in Iran verblijft. In België vroeg u op 17 november 2015 asiel aan. Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende originele documenten neer: uw tazkara en een enveloppe.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Ten tweede merkt het Commissariaat-Generaal (CGVS) op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door uw verklaringen over uw minderjarige leeftijd (verklaringen DVZ, punt 4; gehoorverslag CGVS p.4). Het CGVS verwijst naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 14 april 2016 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd. Die beslissing toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 20,6, met een standaarddeviatie van twee jaar, een goede schatting is. De door u voorgelegde Tazkara kan deze beoordeling niet veranderen, aangezien dit document eenvoudig nagemaakt kan worden (zie informatie toegevoegd aan uw dossier). Door een jongere leeftijd op te geven in het gehoor op DVZ en op het CGVS heeft u dan ook getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden, wat de algemene ongeloofwaardigheid van uw verklaringen bij voorbaat aantast.

Ten derde dient benadrukt te worden dat op een verzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (CGVS p.2).

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recent verblijf in Afghanistan.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk recent afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Hoewel het CGVS het mogelijk acht dat u ooit in het district Chara Dara leefde in de provincie Kunduz, bleek uw kennis over deze regio zeer gedateerd waardoor u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat het Chahar Dara district uw laatste verblijfplaats was voor u naar België reisde. In casu werd vastgesteld dat uw kennis over het district Chahar Dara allemaal informatie betreft van gebeurtenissen voor juli 2014 die bovendien zeer ingestudeerd overkwamen. Aangezien u uw vertrek uit dit district in Mizan 1394 gregoriaanse kalender 23 september – 22 oktober 2015) plaatst, geeft u bijgevolg geen zicht op uw verblijfplaatsen gedurende een periode van meer dan een jaar. Zo verklaarde u dat Zalmai Farooqi het districtshoofd van Chahar Dara was op het moment dat u Afghanistan verliet (CGVS p.9, 10). U verklaarde eveneens dat Zalmai Farooqi door Abdul Wahid Omarkhel vooraf gegaan werd die op zijn beurt zijn broer Haji Momen Omarkhel opvolgde als districtshoofd (CGVS p.9, 10). Hierbij dient vooreerst opgemerkt te worden dat Haji Momen zijn broer Abdul Wahid opvolgde en niet omgekeerd zoals u verklaarde (zie document 1 in blauwe map). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier dat Abdul Wahid Omarkhel districtshoofd was van 2009 tot zijn dood in februari 2011. Hij werd opgevolgd door zijn broer Haji Abdul Momen Omarkhel die van februari 2011 tot april 2012 districtshoofd was. Hierna werd Zalmai Farooqi districtshoofd tot Abdul Talwar zijn functie overnam in 2013 (zie document 1 in blauwe map). Uw kennis over de districtshoofden van Chahar Dara rijkt bijgevolg slechts tot 2013. Zalmai Farooqi is na 2013 wel nog verschillende keren districtshoofd geweest, met name in juni 2015 en vanaf augustus 2016, maar toch kon duidelijk worden vastgesteld dat u bij uw overzicht van de districtshoofden verwees naar de ambtstermijn van Farooqi die liep van 2012 tot 2013. U kon immers niet zeggen wie Abdul Talwar juist was terwijl deze man districtshoofd van Chahar Dara was van 2013 tot juni 2015, hetgeen toch een aanzienlijke periode is (CGVS p.13, zie document 1 in blauwe map). Geconfronteerd met deze informatie verklaarde u dat u ongeletterd bent en daarom niet kon antwoorden op deze vraag (CGVS p.14). Uw ongeletterdheid heeft u echter niet verhinderd om de namen van andere districtshoofden, politiehooften en commandanten te vermelden en kan dan ook geen verklaring bieden voor uw gebrekkige kennis over Abdul Talwar (CGVS p.9, 10). Ook de namen Mohammad Yousuf Ayoubi en Mohammad Zahir Niazi kende u niet (CGVS p.13). Zij waren nochtans respectievelijk districtshoofd van juni tot september 2015 en van september 2015 tot augustus 2016 en waren bijgevolg districtshoofd in de periode vlak voor uw zogenaamde vertrek uit Afghanistan (zie document 1 in blauwe map). Daarnaast bleek eveneens uw kennis over het hoofd van de politie in uw district gedateerd. Zo verklaarde u dat Ghulam Mohiuddin het hoofd van de politie was wanneer u uw district verliet en dat hij vermoord werd in de periode dat u vertrok (CGVS p.9, 14). Ghulam Mohiuddin was achter hoofd van de politie van Chahar Dara tot juli 2014 wanneer hij voor de tweede keer gewond raakte bij een zelfmoordaanslag (zie document 1 en 3 in blauwe map). Wanneer u gevraagd werd of u Abdul Shukor Surkhi herkende moest u wederom het antwoord schuldig blijven (CGVS p.13). Abdul Shukor Surkhi was nochtans de opvolger van Mohiuddin en indien u werkelijk tot de maand mizan 1394 in Chahar Dara district verbleef kan dan ook verwacht worden dat u zijn naam zou herkennen (zie document 1 in blauwe map). Wanneer u geconfronteerd werd met uw duidelijk gedateerde kennis over het Chahar Dara district verwees u enkel naar uw langer reisweg, maar u kon er verder geen verklaring voor bieden (CGVS p.14). Ook nadat u na confrontatie geruim de tijd kreeg om de situatie met uw advocaat te bespreken bleef u bij uw eerdere verklaringen zonder enige verduidelijking te kunnen geven betreffende de gedateerdheid ervan (CGVS p.14).

Ook uw kennis over veiligheidsincidenten die in uw regio plaatsvonden voor uw vertrek bleken beperkt en gedateerd. U werd immers verschillende keren gevraagd naar gebeurtenissen die u meemaakte in uw regio van herkomst en u kon slechts vier concrete incidenten vertellen. Zo vertelde u over een bomaanslag in Ali Abad van 2009, de dood van Abdul Wahid Omarkhel in februari 2011, de aanslag op Ghulam Mohiuddin in juli 2014 en de val van Kunduz in september 2015 (CGVS p.14, zie documenten 3 en 5).

Verder herinnerde u zich niets (CGVS p.14). De enige recente gebeurtenis waarover u kon vertellen is bijgevolg de val van Kunduz die zodanig uitgebreid besproken is in de media dat louter het benoemen van deze gebeurtenis geen bewijs kan vormen van uw recente herkomst uit Kunduz. Verder verwees u ook naar verschillende aanvallen op uw district, maar deze aanvallen kunnen uw recente herkomst niet aantonen aangezien zij ook reeds in voor 2014 plaatsvonden (zie document 4 in blauwe map). U slaagde er dus niet in om enige concrete informatie te geven over uw district in de periode na juli 2014. Een district als Chahar Dara kent echter reeds verschillende jaren veel conflicten en er kan dan ook van u verwacht worde dat u ook over de meer recente gebeurtenissen ruim kan vertellen, in casu quod non.

Bovendien werd tijdens het gehoor vastgesteld dat de door u afgelegde verklaringen zeer ingestudeerd overkwamen. Zo somde u haast spontaan de drie opeenvolgende districtshoofden op wanneer u gevraagd werd naar belangrijke commandanten in uw regio (CGVS p.9). Wanneer u even later besepte dat u de vraag naar de commandanten beantwoord had met de namen van districtshoofden, vermeldde u dan weer spontaan de naam van het hoofd van de politie van uw district (CGVS p.9). U bleek later de namen van lokale commandanten evenwel te kennen daar u er meteen en in één zin zes verschillende kon opsommen (CGVS p.9). Even later besepte u de fout die u gemaakt had en gaf u aan dat het u speet (CGVS p.10). Danige verwarring in antwoorden op algemene vragen naar uw regio van herkomst doet evenwel vermoeden dat u de informatie op voorhand instudeerde. Dit vermoeden wordt bevestigd doordat u steeds antwoordde met een opsomming van verschillende personen ook al werd u daar niet altijd naar gevraagd. De verwarde wijze waarop u de vragen beantwoordde en de concrete lijstjes die u hierbij hanteerde doen dan ook vermoeden dat u de door u afgelegde verklaringen ingestudeerd werden.

Dat u van dit alles niet beter en spontaner op de hoogte leek te zijn is opmerkelijk en doet bovenal vermoeden dat u uw beweerde regio van herkomst al langer hebt verlaten dan u wenst te laten uitschijnen. De kennis die u dan wel lijkt te bezitten bleek dan weer bijzonder oppervlakkig en wijst dan ook op een zeker ingestudeerd karakter ervan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Chahar Dara gelegen in de provincie Kunduz. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan de bewering dat voor uw komst naar België in Doh Bandi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

U beweerde dat uw familie op de vlucht diende te slaan wegens uw vader zijn werk voor de Amerikanen, maar uw kennis hierover was dusdanig beperkt dat er maar weinig geloof aan kan worden gehecht. Ondanks uw bewering dat uw vader gedurende meerdere jaren voor de Amerikanen werkte en dit op gevoelige plekken zoals de luchthaven en de ambassade, wist u geen enkel document neer te leggen dat deze bewering zou kunnen ondersteunen. Men kan verwachten dat gezien de aard en vooral de plek waar uw vader werkte hij onderhevig zou zijn aan strenge veiligheidsvereisten, maar u kon niet meer zeggen dan dat hij een badge nodig had. U legde noch deze badge, noch enig ander document neer dat de beweerde activiteiten van uw vader zou kunnen ondersteunen. Uw bewering dat jullie deze achterlieten bij de val van Kunduz, is onvoldoende. Uw vader werkte immers gedurende jaren in Kabul, zodat er vanuit gegaan mag worden dat hij daar nog kopies van zijn werkdocumenten zou kunnen aanvragen. Daarnaast verklaarde u dat uw vader met 4 of 5 andere mensen samenwerkte, maar u kon hun namen niet geven (CGVS p. 7, 8). Ondanks uw bewering dat uw vader drie jaren lang aan de ambassade in Kabul werkte, kon u geen enkel concreet detail verschaffen over welke bouwwerken hij daar verrichtte. Ook is het bevreemdend dat gezien uw bewering dat iedereen in uw regio weet had van het werk van uw vader voor de Amerikanen, gecombineerd met uw bewering dat de Taliban al lang aanwezig is in uw regio (zo zouden ze bijdragen geëist hebben in de moskee), uw vader gedurende deze periode nooit rechtstreeks door de Taliban, die blijkbaar toegang had tot uw dorp, geïnterviewd werd (CGVS p. 11). Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw vader vervolgd zou worden wegens zijn jarenlange werkzaamheden voor de Amerikanen.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 17/11/2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan (CGVS p.14). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p.2, 14).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen

voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw tazkara dateert immers van 7 Qaws 1393 (gregoriaanse kalender: 28 november 2014) en werd zo ruim een jaar voor uw vermeende vertrek uit het Chahar Dara district opgesteld. Bovendien bewijst een tazkara geen permanent verblijf in een regio en kan deze ook bij een kort bezoek worden opgesteld. Hier wenst het CGVS aan toe te voegen dat de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief is gezien de wijdverbreide corruptie in het land en de eenvoudige wijze waarop een tazkara kan worden nagemaakt (zie document 6 in blauwe map). De door u voorgelegde enveloppe werd verzonden vanuit Iran en kan dan ook op geen enkele wijze uw recente herkomst uit Afghanistan aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- “schending van het beginsel van behoorlijk bestuur van de zorgvuldigheid dat de administratie verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier in acht worden genomen”;
- “schending van het algemeen beginsel van formele motivering van bestuurshandelingen, en wegens kennelijke beoordelingsfout in hoofde van de administratie”.

Na een korte theoretische uiteenzetting, geeft verzoeker toe niet de waarheid te hebben verteld over de datum van zijn vertrek uit Afghanistan. Verzoeker verklaart thans dat hij al op 5 september 2013 Afghanistan verliet en sindsdien illegaal in Iran heeft verbleven tot zijn vertrek naar België in november 2015. Hij legde hierover leugenachtige verklaringen af omdat de smokkelaar vertelde dat Afghanen die in Iran verblijven niet in aanmerking komen om erkend te worden als vluchteling in België. Verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk afkomstig is uit het dorp Doh Bandi, in het district Chahar Dara in de provincie Kunduz.

Waar de bestreden beslissing verder vaststelt dat verzoeker geen documenten neerlegt ter staving van de werkzaamheden van zijn vader, legt verzoeker thans in zijn verzoekschrift twee beroepskaarten van zijn vader neer. Het betreft een toegangskaart tot 'Bagram Air Field', die de werkzaamheden van zijn vader voor de Amerikanen bevestigt, en een badge van het bedrijf 'Jackson Smith Construction LCC'.

Verzoeker benadrukt verder dat zijn asielrelaas geen tegenstrijdigheden bevat en meent dat het past te herinneren dat de bewijslast inzake verzoeken om internationale bescherming met enige “meegaandheid” dient te worden beoordeeld. De ernst van zijn vrees voor vervolging vereist bovendien een brede toepassing van “het principe van het voordeel van de twijfel”. Verzoeker geeft een theoretische toelichting hieromtrent en omtrent het feit dat het niet vereist is dat hij persoonlijk gekend is door zijn vervolgers.

Verzoeker citeert verder artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en meent dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Hij betoogt dat de situatie in Afghanistan met de dag verslechtert en dat het voor hem absoluut onmogelijk is om terug te keren naar zijn land van herkomst. Verzoeker citeert een passage die de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking op 7 februari 2017 op haar internetpagina heeft geplaatst en waaruit blijkt dat men ervan mag uitgaan dat het voor een Belg te gevaarlijk is om naar Afghanistan te reizen. Hij leidt hieruit af dat het ook voor hem onmogelijk is om daar te leven. Hij citeert verder uit het “Annual report on civilian casualties, attacks against and protection of civilians in 2017” van UNAMA. Voorts citeert verzoeker een passage uit een interview van februari 2015 met de Afghaanse Minister “for Refugees and repatriation” en meent hij dat het onbetwistbaar is dat de situatie in Afghanistan verslechterd is nu de Afghaanse minister zelf aangeeft dat de terugkeer van verzoekers om internationale bescherming naar

Afghanistan moet stoppen omdat de nationale overheid hun veiligheid niet kan garanderen. Verzoeker citeert verder uit een rapport van februari 2017 van de United Nations Assistance Mission in Afghanistan, uit het artikel "*Afghan civilian casualties: Why have they hit a new high?*" van de BBC van 6 februari 2017, uit een rapport van Human Rights Watch van 12 januari 2017 en uit een artikel van IRIN van 10 januari 2017 inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan.

In het onwaarschijnlijke geval dat de Raad van oordeel zou zijn dat hij niet als vluchteling kan worden erkend en dat hem evenmin de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, past het naar mening van verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te zenden naar de commissaris-generaal voor een nieuw onderzoek. Onafhankelijk van de geloofwaardigheid van zijn relaas, laat de informatie "*gevoegd bij dit dossier*" immers veronderstellen dat verzoeker gevaar loopt op reële schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, een element dat naar het oordeel van verzoeker onvoldoende onderzocht werd door de commissaris-generaal.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken bij het verzoekschrift:

- een fotokopie van een kaart van 'Baghram air field' van 6 juni 2010 (stuk 3);
- een fotokopie van een badge van 'Jackson Smith Construction LLC' (stuk 4).

2.1.3. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met volgende stukken:

- twee fotokopieën van een kaart van 'Baghram air field' van 6 juni 2010;
- twee fotokopieën van een badge van 'Jackson Smith Construction LLC'.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn relaas aannemelijk te maken.

De Raad stelt vast dat verzoeker heeft getracht de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming te misleiden en vervolgens, na confrontatie met een negatieve beslissing, volledig afwijkende verklaringen aflegt aangaande zijn verblijfplaatsen. Verzoeker verklaarde gedurende de procedure immers dat hij van zijn geboorte tot zijn vertrek naar België in november 2015 in het dorp Doh Bandi, in het district Char Dara in de provincie Kunduz in Afghanistan heeft verbleven (DVZ-verklaring, stuk 14, p. 4; Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 3, 6, 13), terwijl hij thans in zijn verzoekschrift verklaart dat hij tussen september 2013 en november 2015 als illegale Afghaanse vluchteling in Iran heeft verbleven.

De Raad merkt op dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de instanties bevoegd met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Het manifest misleidende karakter van verzoekers verklaringen bij aanvang van de procedure doet dan ook afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid en aan die van zijn asielmotieven. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij handelde op het advies van de smokkelaar, benadrukt de Raad dat verzoeker in de eerste plaats zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt. Het loutere feit dat verzoeker op aanraden van de smokkelaar bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd, kan verzoekers manier van handelen niet zonder meer vergoelijken. Verzoeker werd immers bij aanvang van de procedure aangemaand om de waarheid te vertellen, verbleef na het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming gedurende lange tijd in een opvangcentrum omringd door andere verzoekers en werd bijgestaan door een advocaat gedurende de procedure en werd tijdens het persoonlijk onderhoud in de gelegenheid gesteld om te overleggen met zijn advocaat nadat hij geconfronteerd werd met de twijfels van de *protection officer* over zijn recente herkomst (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 14), zodat het niet aannemelijk is dat verzoeker zich geen vragen zou stellen bij het advies van de smokkelaar.

Bovendien kan van verzoeker, die pas in België een verzoek om internationale bescherming indiende, omdat hij onderweg hoorde dat België een goed land is (DVZ-verklaring, stuk 14, p. 9), redelijkerwijze worden verwacht dat hij ernstige pogingen zou ondernemen om zich te informeren over de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Verzoekers verweer in het verzoekschrift biedt dan ook geen afdoende verschoning voor zijn bedrieglijke handelswijze in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming.

De Raad is aldus van oordeel dat het manifest misleidende karakter van verzoekers verklaringen zijn algehele geloofwaardigheid, alsook de geloofwaardigheid van zijn huidige verklaringen omtrent zijn herkomst en asielmotieven op ernstige wijze ondermijnen. Bovendien blijft het verzoekschrift beperkt tot een summiere en vage uiteenzetting van verzoekers reële verblijfsomstandigheden en onderneemt verzoeker geen poging zijn blote verklaringen enigszins met objectieve stukken te staven, noch brengt hij enige verklaring bij voor het ontbreken van dergelijke stukken. Gelet op het feit dat verzoeker geen enkel begin van bewijs bijbrengt van zijn nieuwe verklaringen, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker in gebreke blijft om zijn verzoek om internationale bescherming te staven. Dit geldt te meer nu blijkt dat de door verzoeker neergelegde taskara, die opgesteld werd in het district Char Dara op 28 november 2014, niet overeenstemt met verzoekers nieuwe verklaringen dat hij reeds sinds september 2013 in Iran verblijft.

Waar verzoeker nog twee badges neerlegt ter staving van de werkzaamheden van zijn vader voor de Amerikanen, merkt de Raad op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij dergelijke documenten niet kon voorleggen omdat hij deze diende achter te laten toen hij Afghanistan diende te ontvluchten tijdens de val van Kunduz in september 2015 (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 7, p. 5). Dergelijke verklaring wordt thans ondergraven doordat verzoeker in zijn verzoekschrift verklaart dat hij reeds sinds september 2013 als illegale Afgaanse vluchteling in Iran verblijft. De Raad merkt bovendien op dat de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten omwille van de werkzaamheden van zijn vader volledig wordt ondergraven deze verklaring. Verzoeker verklaarde in het persoonlijk onderhoud immers dat zijn problemen in Afghanistan begonnen na de val van Kunduz in september 2015 (*Ibid.*, p. 11), terwijl uit zijn nieuwe verklaringen in het verzoekschrift blijkt dat hij niet langer in de regio verbleef in deze periode. De door verzoeker neergelegde badges, die bovendien dateren uit 2010, kunnen verzoekers nood aan internationale bescherming aldus niet staven.

Verzoeker diende alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen, zodat de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met hem kunnen worden beoordeeld (artikel 48/6, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet). Deze elementen omvatten onder meer zijn verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Gelet op het ontbreken van deze elementen, leidt de Raad hieruit een negatieve indicatie af met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, omdat hij ook geen bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Deze vaststelling volstaat om verzoekers vage en summiere verklaringen over zijn verblijf in Iran voor zijn vertrek naar België, die aldus onvoldoende bewezen zijn, en de door hem neergelegde badges te kwalificeren als elementen die niet alsnog enige nood aan internationale bescherming kunnen aantonen.

De Raad merkt nog op dat de motivering in de bestreden beslissing inzake verzoekers leeftijd en het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers recent verblijf in zijn voorgehouden regio van herkomst, onverminderd gehandhaafd blijft:

“Ten tweede merkt het Commissariaat-Generaal (CGVS) op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door uw verklaringen over uw minderjarige leeftijd (verklaringen DVZ, punt 4; gehoorverslag CGVS p.4). Het CGVS verwijst naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 14 april 2016 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd. Die beslissing toont aan dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 20,6, met een standaarddeviatie van twee jaar, een goede schatting is. De door u voorgelegde Tazkara kan deze beoordeling niet veranderen, aangezien dit document eenvoudig nagemaakt kan worden (zie informatie toegevoegd aan uw dossier). Door een jongere leeftijd op te geven in het gehoor op DVZ en op het CGVS heeft u dan ook getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden, wat de algemene ongeloofwaardigheid van uw verklaringen bij voorbaat aantast.

Ten derde dient benadrukt te worden dat op een verzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (CGVS p.2).

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recent verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotiveer, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk recent afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Hoewel het CGVS het mogelijk acht dat u ooit in het district Chara Dara leefde in de provincie Kunduz, bleek uw kennis over deze regio zeer gedateerd waardoor u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat het Chahar Dara district uw laatste verblijfplaats was voor u naar België reisde. In casu werd vastgesteld dat uw kennis over het district Chahar Dara allemaal informatie betreft van gebeurtenissen voor juli 2014 die bovendien zeer ingestudeerd overkwamen. Aangezien u uw vertrek uit dit district in Mizan 1394 gregoriaanse kalender 23 september – 22 oktober 2015) plaatst, geeft u bijgevolg geen zicht op uw verblijfplaatsen gedurende een periode van meer dan een jaar. Zo verklaarde u dat Zalmai Farooqi het districtshoofd van Chahar Dara was op het moment dat u Afghanistan verliet (CGVS p.9, 10). U verklaarde eveneens dat Zalmai Farooqi door Abdul Wahid Omarkhel vooraf gegaan werd die op zijn beurt zijn broer Haji Momen Omarkhel opvolgde als districtshoofd (CGVS p.9, 10). Hierbij dient vooreerst opgemerkt te worden dat Haji Momen zijn broer Abdul Wahid opvolgde en niet omgekeerd zoals u verklaarde (zie document 1 in blauwe map). Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier dat Abdul Wahid Omarkhel districtshoofd was van 2009 tot zijn dood in februari 2011. Hij werd opgevolgd door zijn broer Haji Abdul Momen Omarkhel die van februari 2011 tot april 2012 districtshoofd was. Hierna werd Zalmai Farooqi districtshoofd tot Abdul Talwar zijn functie overnam in 2013 (zie document 1 in blauwe map). Uw kennis over de districtshoofden van Chahar Dara rijkt bijgevolg slechts tot 2013. Zalmai Farooqi is na 2013 wel nog verschillende keren districtshoofd geweest, met name in juni 2015 en vanaf augustus 2016, maar toch kon duidelijk worden vastgesteld dat u bij uw overzicht van de districtshoofden verwees naar de ambtstermijn van Farooqi die liep van 2012 tot 2013. U kon immers niet zeggen wie Abdul Talwar juist was terwijl deze man districtshoofd van Chahar Dara was van 2013 tot juni 2015, hetgeen toch een aanzienlijke periode is (CGVS p.13, zie document 1 in blauwe map). Geconfronteerd met deze informatie verklaarde u dat u ongeletterd bent en daarom niet kon antwoorden op deze vraag (CGVS p.14). Uw ongeletterdheid heeft u echter niet verhinderd om de namen van andere districtshoofden, politiehooftden en commandanten te vermelden en kan dan ook geen verklaring bieden voor uw gebrekkige kennis over Abdul Talwar (CGVS p.9, 10). Ook de namen Mohammad Yousuf Ayoubi en Mohammad Zahir Niazi kende u niet (CGVS p.13). Zij waren nochtans respectievelijk districtshoofd van juni tot september 2015 en van september 2015 tot augustus 2016 en waren bijgevolg districtshoofd in de periode vlak voor uw zogenaamde vertrek uit Afghanistan (zie document 1 in blauwe map). Daarnaast bleek eveneens uw kennis over het hoofd van de politie in uw district gedateerd. Zo verklaarde u dat Ghulam Mohiuddin het hoofd van de politie was wanneer u uw district verliet en dat hij vermoord werd in de periode dat u vertrok (CGVS p.9, 14). Ghulam Mohiuddin was achter hoofd van de politie van Chahar Dara tot juli 2014 wanneer hij voor de tweede keer gewond raakte bij een zelfmoordaanslag (zie document 1 en 3 in blauwe map). Wanneer u gevraagd werd of u Abdul Shukor Surkhi herkende moest u wederom het antwoord schuldig blijven (CGVS p.13).

Abdul Shukor Surkhi was nochtans de opvolger van Mohiuddin en indien u werkelijk tot de maand mizan 1394 in Chahar Dara district verbleef kan dan ook verwacht worden dat u zijn naam zou herkennen (zie document 1 in blauwe map). Wanneer u geconfronteerd werd met uw duidelijk gedateerde kennis over het Chahar Dara district verwees u enkel naar uw langer reisweg, maar u kon er verder geen verklaring voor bieden (CGVS p.14). Ook nadat u na confrontatie geruim de tijd kreeg om de situatie met uw advocaat te bespreken bleef u bij uw eerdere verklaringen zonder enige verduidelijking te kunnen geven betreffende de gedateerdheid ervan (CGVS p.14).

Ook uw kennis over veiligheidsincidenten die in uw regio plaatsvonden voor uw vertrek bleken beperkt en gedateerd. U werd immers verschillende keren gevraagd naar gebeurtenissen die u meemaakte in uw regio van herkomst en u kon slechts vier concrete incidenten vertellen. Zo vertelde u over een bomaanslag in Ali Abad van 2009, de dood van Abdul Wahid Omarkhel in februari 2011, de aanslag op Ghulam Mohiuddin in juli 2014 en de val van Kunduz in september 2015 (CGVS p.14, zie documenten 3 en 5). Verder herinnerde u zich niets (CGVS p.14). De enige recente gebeurtenis waarover u kon vertellen is bijgevolg de val van Kunduz die zodanig uitgebreid besproken is in de media dat louter het benoemen van deze gebeurtenis geen bewijs kan vormen van uw recente herkomst uit Kunduz. Verder verwees u ook naar verschillende aanvallen op uw district, maar deze aanvallen kunnen uw recente herkomst niet aantonen aangezien zij ook reeds in voor 2014 plaatsvonden (zie document 4 in blauwe map). U slaagde er dus niet in om enige concrete informatie te geven over uw district in de periode na juli 2014. Een district als Chahar Dara kent echter reeds verschillende jaren veel conflicten en er kan dan ook van u verwacht worde dat u ook over de meer recente gebeurtenissen ruim kan vertellen, in casu quod non.

Bovendien werd tijdens het gehoor vastgesteld dat de door u afgelegde verklaringen zeer ingestudeerd overkwamen. Zo somde u haast spontaan de drie opeenvolgende districtshoofden op wanneer u gevraagd werd naar belangrijke commandanten in uw regio (CGVS p.9). Wanneer u even later besepte dat u de vraag naar de commandanten beantwoord had met de namen van districtshoofden, vermeldde u dan weer spontaan de naam van het hoofd van de politie van uw district (CGVS p.9). U bleek later de namen van lokale commandanten evenwel te kennen daar u er meteen en in één zin zes verschillende kon opsommen (CGVS p.9). Even later besepte u de fout die u gemaakt had en gaf u aan dat het u speet (CGVS p.10). Danige verwarring in antwoorden op algemene vragen naar uw regio van herkomst doet evenwel vermoeden dat u de informatie op voorhand instudeerde. Dit vermoeden wordt bevestigd doordat u steeds antwoordde met een opsomming van verschillende personen ook al werd u daar niet altijd naar gevraagd. De verwarde wijze waarop u de vragen beantwoordde en de concrete lijstjes die u hierbij hanteerde doen dan ook vermoeden dat u de door u afgelegde verklaringen ingestudeerd werden.

Dat u van dit alles niet beter en spontaner op de hoogte leek te zijn is opmerkelijk en doet bovenal vermoeden dat u uw beweerde regio van herkomst al langer hebt verlaten dan u wenst te laten uitschijnen. De kennis die u dan wel lijkt te bezitten bleek dan weer bijzonder oppervlakkig en wijst dan ook op een zeker ingestudeerd karakter ervan."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is.

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert in het verzoekschrift, stelt de Raad vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

De Raad merkt andermaal op dat verzoeker niet voldaan heeft aan de medewerkingsplicht die op hem rust en dat de Raad, door zijn toedoen, niet in de mogelijkheid verkeert na te gaan wat verzoekers recente verblijfplaatsen zijn. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker zelf een nood heeft aan internationale bescherming, gelet op zijn bedrieglijke en ongestaafde verklaringen over zijn verblijfsomstandigheden voor zijn vertrek naar België.

Indien verzoeker immers meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toe, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van zijn voorgaande verblijfplaatsen.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP